

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15636/2024
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници предлагача АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Радојковић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2310/23 од 13.02.2024. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2310/23 од 13.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2310/23 од 13.02.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Р1 145/22 од 22.02.2023. године, ставом првим изреке, утврђена је накнада за биљне засаде на изузетом грађевинском земљишту кп.бр. .., површине 21а 04 м², уписана у ЛН број .. КО ..., ранијих сувласника, овде предлагача, са обимом удела по ½, у укупном износу од 675.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да ранијим сувласницима на име накнаде за биљне засаде на предметној парцели ближе описаној у ставу првом изреке решења исплати 675.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 2310/23 од 13.02.2024. године, одбијена је жалба противника предлагача и првостепено решење је потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагачи су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23- други закон) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Правноснажним решењем утврђена је новчана накнада за биљне засаде на изузетом грађевинском земљишту и обавезан је противник предлагача да предлагачима као бившим власницима експроприсане парцеле исплати новчану накнаду чија је висина утврђена оценом налаза и мишљења судског вештака пољопривредне струке, а према понуди учињеној предлагачима управном поступку. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана правноснажна одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Предлагачи нису доказали постојање различитих одлука и супротно пресуђење у истој или сличној чињеничној и правној ситуацији, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Битне повреде одредаба парничног поступка на које се ревизијом предлагача указује не представљају дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије. Наводима ревизије се оспорава поравнање закључено између предлагача као ранијих власника предметне непокретности и органа управе којим је непокретност у својини предлагача експроприсана ради изградње дела аутопута Е 761 Појате - Прељина и постигнут споразум о висини новчане накнаде, а које поравнање није било предмет оцене од стране нижестепених судова у спроведеном ванпарничном поступку у којем је утврђена висина новчане накнаде за биљне засаде на експроприсаном земљишту.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднетим 24.11.2022. године, а вредност предмета спора је 675.000,00 динара.

У конкретном случају предлагачи немају својство јединствених супарничара у смислу члана 210. ЗПП, већ су обични супарничари, из којих разлога за оцену дозвољености ревизије меродавна је вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког предлагача понаособ.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога у односу на

сваког од предлагача, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу наведеног, применом члана 413.ЗПП , Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**